

INTERVIEW CARLA IS MATCHMAKER VOOR DE ELITE

‘Als ze een golddigger willen, gaan ze wel naar een Millionaire Fair’

Een man afwijzen omdat hij zijn spaghetti snijdt. Met veel bravoure betalen en vervolgens toch een tikkie sturen. Elite-matchmaker Carla de Ruijter zag in ruim tien jaar de meest geslaagde singles de vreemdste datingmissers begaan. Samen met cartoonist (en date-ervaringsdeskundige) Jan Horjus verwerkte ze die in een boek vol tips. „Dat je een privéjet hebt en succesvol bent, betekent nog niet dat je ook goed bent in het zoeken naar liefde.”

Annelieke Aardoom

Een jaarcontract bij matchmaker Carla de Ruijter kost om precies te zijn 16.450 euro. Voor de één is dat een bedrag waar zonder blikken of blozen voor wordt getekend, voor de ander betekent dat heel even wachten met een nieuwe keuken of parketvloer. Maar haar cliënten, mensen die behoren tot ‘the upper class’, hebben allemaal dezelfde wens: eindelijk iemand vinden met wie ze oud willen worden.

Carla vertelt het ontspannen, met een cappuccino voor zich, in de groene tuin van de woning van haar en haar man, met wie ze al veertig jaar samen is. Op de tuintafel ligt het boekje ‘Ontspannen daten, dit moet je weten’. Maar over het boekje – én haar datingtips – later meer.

Carla koppelt al ruim tien jaar succesvolle ondernemers, directeuren, medisch specialisten en andere vermogende singles aan elkaar. Ze rijdt daarvoor het hele land door, schuift aan keukentafels aan en voert urenlange gesprekken. Dat levert niet alleen relaties op, maar ook een schat aan verhalen.

Zoals dat over de medisch specialist die werd afgewezen omdat hij zijn spaghetti sneed, vlekken op zijn broek had en ondanks zijn kleine hartje wel erg brallerig overkwam. Over de man die opzichtig de rekening betaalde en direct na de date alsnog een tikkie stuurde. En over mensen die zo gewend zijn altijd te bereiken wat ze willen, dat ze denken dat aandringen ook werkt in de liefde. Maar niets is minder waar.

Dominant en pushy

„Ik had een poosje geleden een cliënt die erg dominant en pushy kan zijn”, zegt Carla. „De vrouw op wie hij zijn oog had laten vallen, was op vriendenweekend. Toen reed hij daar ook heen, terwijl zij

► Carla de Ruijter is matchmaker voor ‘the upper-class’. FOTOS RIAS IMMINIK

hier niet op zat te wachten. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. Zij heeft daarna gelijk afstand genomen.”

Het frustreert Carla soms wel. Doe je zo je best om een goede match te vinden, gaat het bij de uitvoering alsnog mis. „Ja, dan kan ik best kwaad worden. Ik heb dat toen ook gezegd. Dat vond hij niet leuk. Mensen zijn soms gewend dat ze altijd hun zin krijgen. Ze zijn succesvol in het nemen van beslissingen en gaan recht op hun doel af. Dat is misschien goed bij de (re)organisatie van een groot bedrijf, maar niet in de liefde.”

Ze komt het vaker tegen in deze wereld van rijke datende singles. Ze geven liever niet direct de touwtjes uit handen. Mannen al helemaal niet. „Ik heb een stuk meer vrouwelijke dan mannelijke cliënten. Vrouwen kunnen het veel meer loslaten en vertrouwen aan mij geven. Begrijp me trouwens niet verkeerd, ik vind al mijn cliënten leuk en zij mij ook, hoor. Anders zouden ze me deze opdracht niet geven.”

Opdrachten die al vaak een succesverhaal werden. Maar haar mooiste verhaal is dat van een dame die weduwe werd na een vreselijke periode. Haar man was haar ontrouw geweest en pas na zijn overlijden kwam ze daar achter. „Dat is natuurlijk vreselijk traumatisch.”

Samen met Carla ging de vrouw op zoek naar

haar perfecte match. „Maar dat liep in eerste instantie niet zo lekker. De eerste vijf matches die ik aan haar voorstelde, liepen op niets uit. Dat vond ik zó jammer voor haar.”

En dus besloot Carla eens een andere richting uit te kijken. „Ik dacht ineens aan iemand die al in mijn netwerk zat: een zeiler, een beetje een vagebond. Een totaal ander type dan zij. Zij had alles gecoördineerd in haar leven, alles keurig op de rit. Ze leken erg anders, maar toch...”

Carla stelde de twee aan elkaar voor. „En nu belde ze me laatst”, zegt Carla stralend. „Ze gaan trouwen!”

Onbeschreven blad

Merk Carla dan toch dat tegenpolen elkaar vaak aantrekken? Nee, dat niet. Dit was voor haar een uitzondering. „Opposites attract is misschien leuk als je student bent”, zegt ze. „Als je nog een ongeschreven blad bent. Maar als je in de leeftijdscategorie van 55 tot 70 valt – mijn grootste cliëntengroep – is dat anders. Dan zoek je een gelijkgestemde. Niet iemand die de hele dag thuis op de bank wil cocoonen, als jij er graag op uit gaat.”

Hoe ze die perfecte match dan zoekt? Dat is een intensief – en dus prijzig – traject dat, in tegenstelling tot veel modern daten, niet achter een computer plaatsvindt, maar aan de keukentafel. Bij geen

succes krijgt de cliënt niet het geld terug, maar de meeste mensen behalen wél succes.

Carla rijdt namelijk het hele land door om cliënten en kandidaten thuis te bezoeken. Ze kijkt hoe iemand woont, hoe iemand praat en hoe iemand over zijn ex, kinderen en familie vertelt. Voorheen was ze headhunter, nu is ze ‘hearthunter’. Toen zocht ze de juiste directeur voor een bedrijf, nu de juiste partner voor iemands leven.

Tussendoor rondde ze een master Jungiaanse analytische therapie af. Haar cliënten maken onder meer een Big Five-persoonlijkheidstest (een model dat iemands persoonlijkheid in kaart brengt aan de hand van vijf karaktereigenschappen). Daarna begint het speurwerk. Carla zoekt in haar landelijke bestand met ruim 1500 kandidaten, schakelt externe searchpartners in en plaatst, afhankelijk van de opdracht, advertenties in kranten als NRC, FD en de Volkskrant.

Ze gaat door honderden aanmeldingen heen, selecteert zo’n 25 tot 30 kanshebbers en spreekt af met al deze potentiële matches. Ook bij hen rijdt ze langs. Uiteindelijk legt ze de vijf meest kansrijke matches aan haar cliënt voor.

De mensen die haar hulp inschakelen, zijn écht op zoek naar liefde. „Als ze een golddigger willen, gaan ze wel naar een Millionaire Fair”, zegt Carla. „Dan hebben ze er zo een paar aan hun kont han-

hoe hij op een date zijn glas moet vasthouden of welk overhemd het beste scoort, maar om te onderzoeken waarom telkens hetzelfde gebeurt. „Als het één keer misgaat na de intensieve selectie, is het jammer. Twee keer is opvallend. Maar drie keer: dan is het een patroon.”

Heeft ze dan ook nog tips? Voor mensen bij wie het telkens misgaat? Carla laat weten dat ze begrijpt dat aantrekkingskracht niet kan worden afgedwongen. „Als het er niet is, is het er niet.” Maar singles geven elkaar volgens haar vaak wel érg weinig tijd. Zeker sinds datingapps het gevoel geven dat er na deze kandidaat altijd nog een betere kan komen. „Dan denken mensen: het was wel gezellig, maar ik voelde geen vuurwerk. Ja, dat hoeft toch ook niet meteen? Je moet iemand soms een beetje laten groeien.”

Hou het klein

Haar eigen relatie leerde Carla dat een partner niet altijd verpakt komt in het type waarop je denkt te vallen. „Mijn man was in eerste instantie helemaal niet mijn type.” Had ze hem destijds met de strengheid van sommige huidige daters beoordeeld, dan was het misschien nooit iets geworden. Verder adviseert ze om beginnende dates niet gelijk met de hele omgeving te delen. Deel het met één of twee mensen. „Hou het klein. Met hoe meer mensen je het deelt, hoe meer meningen er komen. Bewust of onbewust neem je die toch mee.” Eerst zelf voelen wat je van iemand vindt dus, voordat een complete jury zich ermee bemoeit.

En laat je niet te snel afschrikken door kleine - in jouw ogen - imperfecties. Jezussandalen, een riem die niet bij iemands schoenen past of kalkteennagel. „Dat zegt uiteindelijk niets over de vraag of je op de lange termijn bij elkaar past.” Over al die kleine en grote ‘imperfecties’ gesproken... Dat brengt ons bij de man met wie Carla inmiddels een boek uitbracht.

Cartoonist Jan Horjus kwam niet als illustrator, maar als potentiële date in Carla’s leven. Hij reageerde op een advertentie van een van haar cliënten. Een liefdesmatch werd het niet, maar Carla hield hem in haar netwerk. Bij een van de vrouwen die ze aan hem voorstelde, leek het aanvankelijk veelbelovend. Tot ze afhaakte. Een van de redenen? Zijn tanden.

„Ik heb dat toen eerlijk naar hem teruggekoppeld.” Jan liet zijn gebit aanpakken, bleef daten en tekende zijn stroom aan ervaringen uit in cartoons. Over etentjes, bloemen, gedichten en de vrouwen die hij meer dan eens niet begrijpt.

Toen hij de tekeningen aan Carla liet zien, moest ze lachen. Alleen de teksten konden volgens haar beter. Omdat Jan haar blogs kende, vroeg hij haar die te schrijven. Zo ontstond ‘Ontspannen daten, dit moet je weten’, een boek met vijftig cartoons en lessen uit Jans én Carla’s praktijk.

En voorlopig komen daar nog genoeg nieuwe ervaringen bij. Carla is inmiddels zesenzestig, maar denkt nog niet aan stoppen. Haar man is met pensioen en zou graag samen met haar op reis gaan. „Maar dat moet voorlopig maar even gedoseerd”, zegt ze. „Ik wil voorlopig nog niet stoppen met koppelen.”

▲ Tekeningen van Jan Horjus.

gen. Maar nee, ze willen juist een gelijkgestemde. Ik koppel mensen in dezelfde levensfase aan elkaar.”

Als het met een cliënt niet wil lukken, kan een coach te hulp schieten. Niet om iemand te leren